

Vukovar, 6. XII 1982.

Poštovani gospodine doktore,

Priloženi napis poslao sam danas "Vjesnik-u", za rubriku "Vaša pisma". Rekao sam, u popratnom dopisu, da sam pripravan i krivično da odgovaram; vjerujem da i u "Vjesnik-u" ima poltrona, pa nisam siguran da će napis objaviti. Vidjet ćemo!

Čitali smo u "Vjesniku" o Zbirci Bauer. Ovdje se nije smjelo slobodno govoriti ni slobodno pisati godinama i godinama; pa nemojte se čutiti što se tolike istine ne objavljuju a mnogobrojni grešnici na pozivaju da krivičnu odgovornost. Specijalno je to tako u "našem" (Vašem i mojem) Vukovaru!

Poštujte Vas

Đorđe J. Drenovac

V u k o v a r

Trg Rade Končara 11

prilog: kopija.-

Đorđe J. Drenovac

Iz "kulturno-financijske" prošlosti Vukovara

Milijunski troškovi za "izdavačku djelatnost"

Obilježje publikacija završilo je na otpadu papira odnosno na smetlištu štamparije "Proleter".- Takozvani roman "Zemljo moja" financiran je u danima katastrofalne poplave (1965), kada je jednom broju stradalnika ponudjeno da presele u šatore.- Tzv. priručnik "Zapiši, zapamti" uništen je u velikom broju primjereka na štetu štamparije.- Još neke publikacije odvuče su grafičko poduzeće "Proleter" u velike financijske teškoće.-

Vukovar, decembra 1982.

Pozamašan bi bio spisak skrivenih tema o kojima su "lokalna sredstva informiranja" u Vukovaru godinama i godinama šutila; vukovarska javnost nikada nije bila upoznata sa rezultatima istrage u bivšem poduzeću "Prevoz", kako su okončani manjkovi kod nekih poslovođa "Voleprometovih" predavaonica, gdje je skupocjeni inventar bivšeg vukovarskog amaterskog kazališta i Kazališta lutaka; kako je okončana afera u bivšoj školi učenika u privredi i da li je bivši direktor škole (sada živ i zdrav zaposlen u drugoj federaciji!) uredno predao štednu knjižicu te škole (koju je nosio sobom, u džepu!)... da li je sačinjen propisan primo-predajni zapisnik prilikom fuzioniranja jedne škole sa biv. Gimnazijom; i tako dalje i tako dalje.

Ovdje bismo se osvrnuli samo na prijašnju izdavačku djelatnost u Vukovaru koja je "progutala" milijune na štetu ili štamparije ili izdavača koji je financirao štampanje; karakterističan je slučaj oko štampanja knjige V. Kostelnika "Zemljo moja". Ovaj roman bio je pod oštrom kritikom i beogradskih "Književnih novina" (broj 121/60) a i vukovarski bilten "Ogledi" pisao je o spisateljskoj djelatnosti V. Kostelnika (br. 3/60) "Lepatom po glavi", kao i Radio-Zagreba "o polupismenoj radosti"; roman "Zemljo moja" štampan je u 3.000 primjereka a tadašnji Općinski odbor SSRN u Vukovaru platio je vukovarskoj štampariji račun u iznosu od 1,370.000 starih dinara bez znanja odbora, članova pa i građana! Knjiga je prodava u neznatno malom broju primjereka (u nevjerojatno malom broju primjereka!) pa se naklada povlačila od štamparije do tavana redakcije vukovarskoj tjednika i najzad se ne zna šta je urađeno s tom masom papira (odnosno knjige tehnički solidno opremljenih); nije na odmet reći da je baš nekako u to vrijeme, poslije one katastrofalne poplave, Vukovar imao financijskih problema kako pomoći najugroženijim osobama pa su bili postavljeni šatori na Priljevu baš za te najugroženija lica; nitko tada nije znao reći tko je, kada i na kojoj sjednici SSRN odobrio da se plati faktura u iznosu od 1,370.000 st. dinara!

Godine 1965. također je štampana knjižica pjesama Djordja Radišića

- "Belo cvetaju lokvanji"; knjižica je (ne zna se kome je prvenstveno bila namijenjena) bez predgovora i dijeljena je jednom broju omladine i građanima, ali je znatna količina "otišla" na otpad vukovarske štamparije; stihovi "Katiheta" naišli su na gorko negodovanje izgyjesnih vukovarskih obitelji, jer je pjesnik ovdje zašao u intime nekih drugih osoba; zatim godiše 1967. vukovarska štamparija, u nekoliko desetina tisuća primjeraka, završava knjigu, takizvani priručnik za djake pod baslovom "Zapiši, zapamti..."; ni ova knjiga nije imala prodju, nastale su nesuglasice u "Proleteru" kako knjigu unovčiti (tadašnji komercijalist u štampariji nekoliko je puta prekidao radni odnos u poduzeću i opet se u poduzeće vraćao!!); i ovdje je nastala "zabuna" tko će platiti knjigu (ko ju je, ustvari platio???) a "Proleter" je proživljavao nekoliko "šokova" (smjene direktora, prinudna uprava, negativni financijski rezultati rada).

Mogli bismo iznijeti još neke primjere negativnog, nerentabilnog, štetočinskog rada, - sve to bez znanja javnosti, bez energičnog djelovanja vukovarske Službe društvenog knjigovodstva, bez društvene kontrole i - bez odgovornosti! ("Svi smb krivi"!!!).

Da ne govorimo o drugim javašlucima. Ali, tada još nije bio formiran SIZ u oblasti kulture. Danas taj SIZ ima poseban odbor za izdavaču djelatnost, pa se može pouzdano očekivati i vjerovati da ovakvih i sličnih grešaka u Vukovaru više neće biti (a s tim ni milijunskih šteta)...

Hadži Đorđe J. Drenovac
Vukovar
Trg Rade Končara 11